

عنوان مقاله:

انتقال پذیری انواع قراردادهای ليسانس با تاكيد بر رويه قضايی امريكا

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 14، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

مریم شریفی رناني - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

محمد جواد عبداللهی - استادیار گروه حقوق، دانشکده حقوق و اقتصاد، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

پذیرش انتقال پذیری قراردادهای اختصاص به قرارداد خاصی ندارد و می توان قاعده ای عمومی از آن برای همه ی قراردادهای استخراج کرد. لکن برخی حقوق دانان به لزوم رضایت ليسانس دهنده در انتقال پذیری آزادانه برخی اقسام قراردادهای ليسانس قابل گردیده اند. تبیین انتقال پذیری آزادانه ی قرارداد توسط ليسانس گیرنده و جایگاه رضای ليسانس دهنده در انتقال پذیری هر یک از انواع قرارداد های ليسانس به طور خاص پرسشی است که با در نظر داشتن انحصاری یا غیر انحصاری بودن قرارداد، قید مباشرت یا عدم آن و همچنین موضوع حق انحصاری موضوع قرارداد مورد بحث واقع شده است. در پاسخ به این پرسش باید گفت انتقال قراردادهای ليسانس انحصاری، منفرد، قراردادهای ليسانس مباشرتی و نیز ليسانس علائم تجاری و دانش فنی، جز با رضایت ليسانس دهنده میسر نیست. با نگاهی بر قوانین موضوعه کشورهای مختلف، اسناد بین المللی و نیز تحلیلی بر رويه قضایی آمریکا، آثار و کارکردهای شروط ضد انتقال پذیری در قرارداد نیز مطرح نظر قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

انتقال قرارداد، انتقال پذیری، رضایت، قرارداد ليسانس، ليسانس انحصاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845538>

